

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118135504/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Der var en æggende Kulde i Sølvets Røst, da han langsomt svarede:

«Ja, jeg tog, hvad du gav. Du bragte hende selv i min Nærhed, du lagde hende selv i min Favn. Nu kan du tage hende igen. Jeg forsmaar din Datter og har ikke begæret hende til Hæder og Hustru, men kun til Gammen for en Nat. Tag hende igen! Tag hende igen!»

Stens ene Øje spyede Ild. Men Sølvet lod sig ikke antænde mere. Rølig lagde han Armene over Kors og kneb Læberne sammen. Og Sten turde ikke slippe sin Datter, der var afmægtig og ordløs af Graad, for at styrte sig over Sølvet. Han halvt bar sin Datter op ad Trinnene og tærnede Døren op.

«Vent, lille Junker, vent! Du har været min Gæst, og du er det endnu. Slaa dig nu til Taals herinde. Har jeg ofret dig mit bedste, kan du vente dig mit værste. Vent, lille Junker, vent! Gør dig nu til Gode saa længe! Maden driver jo paa Gulvet. Vær blot ikke altid saa ødsel! Du kunde komme til at savne. Glem saa ikke at gnave dine egne Fingre!»